

складу такої ради входять провідні спеціалісти судово-експертних установ Міністерства юстиції України, а також експертних і наукових установ інших міністерств та відомств.

Разом з тим, за останнє десятиліття почала розвивається професійна діяльність експертів, що не є працівниками державних експертних установ. Було створились приватні компанії, які об'єднали в собі експертів та фахівців з відповідних галузей знань (оціночно-будівельна, оціночно-земельна, будівельно-технічна експертиза тощо). На даний час важливо в законодавчій площині врахувати зміни, які відбулися в роботі судових експертів за останні роки та забезпечити розвиток судово-експертної діяльності в цілому.

З огляду на значення судової економічної експертизи як важливої складової кримінально-процесуальної дії в судово-правовій системі країни, а також постійну трансформацію економічних відносин, у перспективі подальшого свого розвитку, вона вимагає продуктивної взаємодії із судово-слідчими органами, розробки та впровадження актуальних методик документальної перевірки. Також важливою складовою є глобальне впровадження автоматизації обліку, інформаційних технологій як ефективного засобу оптимізації процесу дослідження судово-економічних експертиз.

Література:

1. Горлачук О.А. Актуальні аспекти розвитку судової економічної експертизи. *Актуальні питання судової експертизи і криміналістики : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф.-полілогу (м. Харків, 15-16 квіт. 2021 р.)*. Харків: Право, 2021. 320 с. URL: https://www.hniise.gov.ua/uploads/files/public-folder/2021_tczy_konference%20in%20print5.pdf (дата звернення: 14.11.2022)
2. Про судову експертизу : Закон України від 25 лют. 1994 р. № 4038-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text>. (дата звернення: 14.11.2022)
3. Стельмах Н.Є. Підготовка експертів-бухгалтерів: проблеми та перспективи. *Електронний журнал «Ефективна економіка»*. 2016. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4748> (дата звернення: 14.11.2022)

УДК 336

Олейніченко Денис

здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Сьогодні Україна потребує такої системи державного фінансового контролю, яка могла б реагувати на численні проблеми ринкової економіки та державної фінансової політики. Світова практика свідчить, що ефективний державний фінансовий контроль – це найважливіша умова існування сильної держави та важливий фактор державного будівництва. Тому закономірно, що

процеси зміцнення державності, які відбуваються останніми роками, об'єктивно пов'язані з необхідністю підвищення ролі в цьому контексті всіх видів фінансового контролю, особливо державного.

Необхідним є формування такої системи, яка могла б реагувати на численні проблеми ринкової економіки та державної фінансової політики й охоплювала б усі рівні економіки, була би цілісною, побудованою на єдиних методологічних і організаційних засадах. Нині здійснюється, з урахуванням накопиченого теоретичного та практичного досвіду, формування системи державного фінансового контролю, підвищення його дієвості й ефективності.

Актуальність цієї проблеми полягає ще й в тому, що її вирішення сприятиме успіху адміністративної реформи, яка проводитиметься в державі. Крім цього, створення чіткої системи державного фінансового контролю, визначення місця та ролі органів державного фінансового контролю в єдиній його системі, загальних принципів і механізмів їх організації та функціонування має забезпечити уніфікацію і узгодженість контролю державних фінансів [2].

Вирішення складних питань побудови системи державного фінансового контролю потребує використання зарубіжного досвіду, де враховані загальні підходи і принципи побудови таких систем, розроблено та застосовується системний підхід до визначення їхніх елементів, сформовані стандарти здійснення контрольно-аналітичних і експертних заходів, оцінки та надання їх результатів. Лише з урахуванням цих суттєвих моментів і напрацьованого досвіду система державного фінансового контролю має стати єдиною та цілісною, адже її побудову визначають принцип єдності бюджетної системи, єдині законодавчі норми, принципи і вимоги функціонування, чітке розмежування функцій та повноважень органів фінансового контролю, спрямованих на вирішення завдань контролю державних і місцевих фінансів.

При такому підході на кожному рівні реалізації державного фінансового контролю можуть діяти всі існуючі нині контролюючі органи при чіткому визначенні їхніх функцій, а системність зовсім не передбачає жорстку вертикальну структуру. Надмірна монолітність системи не дозволить оперативно реагувати на численні зміни ринкових відносин [3].

Формування єдиної системи державного фінансового контролю не можливе без урахування як чинної законодавчої та нормативно-правової бази, так і напрацьованих пропозицій щодо: формування та зміцнення незалежного фінансового контролю, правових основ його здійснення, структури й організації; формування єдиної системи державного фінансового контролю відповідно до мети її створення; розмежування повноважень органів державного фінансового контролю при проведенні контрольно-ревізійної та експертно-аналітичної діяльності; вдосконалення і координації діяльності контролюючих органів у єдиній системі державного фінансового контролю [1].

При формуванні єдиної системи державного фінансового контролю основними мають стати такі складові: сукупність органів державного фінансового контролю; взаємовідносини між цими органами й органами державної влади; встановлення ієрархії контролюючих органів; перелік об'єктів

контролю; визначення підконтрольних суб'єктів; перелік інструментарію (форм, методів, засобів тощо), які можуть бути застосовані конкретними суб'єктами контролю; права, обов'язки, відповідальність суб'єктів контролю і підконтрольних об'єктів.

Виходячи з цього, державний фінансовий контроль має передбачати і забезпечувати виконання наступних завдань: організацію та здійснення контролю за своєчасним виконанням дохідних і видаткових статей державного та місцевих бюджетів; оцінку обґрунтованості дохідних і витратних статей державного бюджету та державних цільових фондів; оцінку ефективності і доцільності витрачання державних коштів; забезпечення дотримання правил здійснення операцій з валютою та валютними цінностями; попередження правопорушень у фінансовій сфері; забезпечення фінансової безпеки держави; контроль за виконанням міжнародних фінансових зобов'язань держави, станом державного боргу; контроль за дотриманням бюджетного, податкового, митного, валютного законодавства; оцінку ефективності діяльності головних розпорядників бюджетних коштів щодо використання державних коштів; аналіз виявлених відхилень від установлених показників державного бюджету і підготовку пропозицій, що спрямовані на їх усунення; фінансову експертизу проектів законів, що передбачають витрати бюджетних коштів чи впливають на формування та використання цих коштів тощо.

Література:

1. Ємельянов В.М., Степанюк Д.А. Пріоритетні аспекти розвитку системи державного фінансового контролю в Україні. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2018. № 1. С. 126-143.
2. Нікітюк І.С. Теоретичні положення концепції єдиної системи державного фінансового контролю. *Вісник КНТЕУ*. 2012. № 1. С. 68.
3. Сюркало Б.І. Державний фінансовий контроль в контексті сталого економічного розвитку. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2012. № 2. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=394> (дата звернення: 05.11.2022)

УДК 331.658

Олійник Ігор

кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри менеджменту та інформаційних технологій
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Кропивницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПЕРСОНАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ МАШИНОБУДІВНОЇ ГАЛУЗІ

Управління розвитком персоналу посідає особливе місце в системі стратегічного менеджменту підприємств машинобудівної галузі. Це обумовлено, в першу чергу, тим, що в сучасному динамічному середовищі важливо підтримувати високий рівень організаційної культури та лідерства,